

Подирь туй условіе Рокебрюнъ слобщи станж-
лото на Бюсси.

— Какво направи, окаяный! извика Бюсси.
Прѣдпочитамъ да умрѣ нежели да земѣ за женѣ
Корж.

— О! искашь да ѣ отмъстишь?

— Не.

— Боишь са слѣдователно отъ жененьето?

— Боѣж са отъ Кора Буттерфлай.

— Бѣди спокоентъ; нѣма да са оженишь, ос-
вѣнтъ ако я искашь.

— Но ты си далъ дума за мене

— Кора ще ти я върне.

— И тѣй, *все упованіе мое на тя възлагаю.*
Да спимъ.

На другия день сичкыйтъ градъ Сіото са въз-
вълнува отъ единъ членъ на *Морнингг-Енкъреръ*,
на който Самуилъ Буттерфлай бѣше единъ отъ
първытъ акціонеры. “Читателитъ, думаше членътъ,
помнѣтъ че единъ младъ момъкъ Френецъ, на
име Карлъ Бюсси, доде прѣди два мѣсеца да
прѣдстави на кмета записы за собственость, отъ
които става явно, че тѣзи земя на която е по-
строентъ градътъ принадлежи нему. Достопочтен-
ныйтъ този джентлменъ, като станж жертва на е-
динъ погрѣшкъ, на коѣто повѣрва сичкыйтъ на-
родъ, по кето осжда и порицава славныйтъ
нашъ кметъ Г-нъ Самуилъ Буттерфлай, бѣ окле-
ветанъ като калпазанинъ и са принуди да прибѣ-